

רשמה א.ב.

2469

פרוטוקול מספר 14/ג'
מישיבת הוועדה לעניני פנים
שהתקיימה ביום ג', כ"א בשבט תשי"ח - 11.2.1958
בשעה 09.00

משתתפים:

- י. די פתין - יו"ר
- ד. בר-רב-האי
- י. גרינברג
- ע. דגני
- ד. הכהן
- י. כהן
- י. כץ
- ח. לנדאו
- א. עבאט
- ש. פולשטיין
- י. שופמן

מזמנים:

שר הפנים י. בר-יהודה

- ח"כ א. וילנסקה
- מר סילברסטון - משרד הפנים
- מר אברזי - משרד הפנים
- מר עמיצו - מהנדס העיר תל-אביב
- מר זילביגר - היועץ המשפטי, עיריית ת"א

לסעיף 1 בסדר-היום

סדר-היום:

1. הריסת בתים בשכונת עזרא ב' (הצעה לסה"י)
2. חוק הרשויות המקומיות (הקנקית רכוש ציבורי)(המשך).

- - -

היו"ר י. די פתין:

אני פותח את הישיבה.

1. הריסת בתים בשכונת עזרא ב'

היו"ר י. די פתין:

הכנסת העבירה אלינו את ההצעה לסה"י של ח"כ אסתר וילנסקה בשאלה זו.

מר אברזי:

האדמה שעליה הוקמו המבנים הללו היא אדמת רשות הפיתוח, והמבנים הוקמו ללא רשיונות, בלילות, בניגוד לאיסור מטעם העירייה. אנשים חסרי-מצפון בונים זאת ומוכרים את הדירות, ולכן אין העירייה ורשות הפיתוח יכולות להסכים לצורה זו של הקניית קרקע והקמת מבנים ללא פיקוח וללא רשיון.

היו"ר י. די פתין:

קיבלתי מכתב מעו"ד פישלב הכותב: "בתבקשתי ע"י המשפחות שהקימו את המבנים ליצגם בפני הוועדה". הוא מבקש להתקבל בוועדה.

א. עבאט:

אם הם צד בענין - צריך להזמין את הוועד שלהם. שמעתי שיש להם ועד.

שר הפנים:

לפני שבכנסים לדיון בשאלה זו, אני מבקש לומר כי אני מתרעם על כך שהפסקתם את הדיון בחוק הקניית רכוש ציבורי. כמה מבעלי הרכוש הזה כבר התחילו לחסל אותו כיוון שהחוק במצא בדיון זה זמן רב, וכל שבוע נוסף מחמיר את הבעיה עוד יותר.

היו"ר י. ריפתין:

הוועדה עסקה בחוק זה באופן רצוף, וההפסקה שחלה בעבודתה היתה משום שניציגי הממשלה ראו צורך לנסח מחדש כמה סעיפים בחוק. הוועדה חיכתה לנוסח הסופי, ורק בישיבה שעברה קיבלה אותו. עכ"פ, עניין זה עומד על סה"י של ישיבה זו כסעיף שני. נשמע עכשיו מה בפי נציגי עיריית ת"א בנוגע למבנים בשכונת עזרא ב'.

מר עמייען:

הבאתי אתי מפות של העיר ת"א ושל האזור שעליו מדובר. השטח של שכונת עזרא היה פעם אזור של הספר הלבן, והקרעות היו אסורות ליהודים. השטח היה כלול בשיפוטה של עיריית יפו, כשטח חקלאי של העיר. כיום שיין השטח של שכונת עזרא לרשות הפיתוח. עוד בימי המנדט התחילו שם בבניה, והשטח חולק למגורשים קטנים. עם קום המדינה השתדלה העירייה להכניס קצת סדר במקום, ונאסרה שם כל בניה. הסיבה לכך היתה שכל השטח - כולל חלק משכונת התקווה - נתון לסכנות שטפונות, ולכן נסינו שלא לפתח אותו ולא לתת רשיונות בניה עליו. יש מקומות אחרים בת"א שאפשר לפתחם, לאו דוקא באזור זה.

היו בעבר כמה נסיונות לארגן בשטח זה "שכונות חאפ". פעם הרסנו גפוח צריפית ושבנו. זמן קצר לאחר מכן היו במקום שטפונות גדולות, ואלמלא הרסנו את הצריפים קודם לכן, צריכים היינו עוד לשלם פיצויים למשתכננים על רכוש אבוד.

גם בחורף הזה התחילה תנועה מאורגנת. בתחילה לא ידענו שהיא מאורגנת. הוגמו כ-25 בנינים וצריפים. הבנינים הללו אינם ראויים למגורים. אלה הם חדרים מבלוקים, הם נבנו לא ע"י מהנדסים, ואיננו בטוח שלא יתמוטטו. לרוב חסרים בתים אלה חדרים שירות, ואיננו יודעים אם לא ייסדקו וכו'.

כשהתחלנו בפעולות משפטיות, נהרסו שבעה מהמבנים, וחלקם עדיין עומד. נסינו גם לבדוק מי מארגן זאת, ואני שומע שהעניין במצא בחקירת המשטרה בת"א. בין השמות של המשתכננים יש שתי משפחות שמעברת כפר אונו, משפחה אחת שמעברת סקיה, אחת שמעברת קריית-עמל, משפחה אחת מיישוב ע"י באר-שבע, אחת שמעברת תל-מונד, אחד מהקסטל ואחד מצפת.

מדוע חושבת עיריית ת"א שאסור להסכים לכך שיוקמו שם מבנים? המקום אינו מתאים, הוא לא נועד לפיתוח. שנית, הבתים המוקמים שם אינם מתאימים. שלישית - הדבר נעשה לא ע"י פרצלציה אלא אנשים סגורים כפי שהם רוצים, ובונים משכנות-עוני. במשך הזמן יצטרך הציבור - ואין זה משנה אם ציבור תל-אביב או כלל משלמי המסים במדינה - לשאת בהוצאת של הוצאת האנשים האלה ומתן שיכון הוגן להם. ע"י הפעולה המשפטית הפסקנו את התנועה ההמונית הזאת. ייתכן שיש כמה אנשים שצריך יהיה לספל בהם מבחינה סוציאלית. אבל החוק הוא חוק, וגם החוק של הרשויות המקומיות הוא חוק, וצריך לבצע אותו. במשך שנים רבות השתדלתי לשמור על החוק, ואני שמח שעיריית ת"א הלכה עתה בדרך זו. ייתכן שמספר אשים נפלו קרבן להבטחות של קבלנים. זהו עניין לחקירה משפטית ומתן סעד לנזקקים, אבל לא הדרך שבה הלכו היא הדרך לפתור את הבעיה.

מר זילביגר:

הפעולה התחילה באמצע נובמבר. התחילה בזילת קרקעות הציבור לאור היום, ויחד עם זאת - בניה פרועה, בלתי-חוקית, ללא רשיון וללא תכנון. מיד הפעלנו את הגורמים הנוגעים בדבר: העירייה, המשטרה, פתליט המחוז, ורשות הפיתוח והאפוטרופוס לנכסי נפקדים בתור בעל הרכוש. סוכם על נקיטת פעולה משותפת בשני כיוונים: מצד אחד ע"י העירייה במסגרת חוק בנין ערים, ומצד שני ע"י רשות הפיתוח והאפוטרופוס, תוך שיתוף-פעולה מצד המשטרה.

ועדת הפנים - 11.2.58

מר זילביגר:

העירייה מצדה הפעילה את פקודת בנין עירייה, אבל עשתה זאת בדרך משפטית בלבד, באמצעות בתי"מ"ש, ולא בעשו שום צעדים מינהליים אלא בגושפנקא של צו ביהמ"ש. הוגשו קרוב ל-30 משפטים נגד הבונים הללו. 28 מהם הושלמו וניתנו בהם פסקי-דין וקנסות, לרבות צווי-הריסה. ביהמ"ש התחשב בכמה וכמה מקרים במצב סוציאלי של המשתכנים, ונתן ארכות שונות, משבוע ועד לחדשיים. ואילו במקרים אחרים בהם רק הוחל בבניה ואיש עדיין לא גר בבתיים - ניתנו צווי-הריסה מידיים. מתוך 28 הצווים בוצעו שמונה, מועדם של ששה יג ע רק בעוד 3-4 שבועות; הוצעו צוויים עדיין לא היו ניתנים לביצוע פעשה משום שהמשפחות גרות בבתיים ולפי שעה לא מצאה העירייה אפשרות מעשית להרוס את המבנים הללו כי אין הכוונה לזרוק את האנשים החוצה בגשמים למרות צו-ההריסה. חמישה צווי נמצאים בשלב של טיפול משרדי ועומדים לביצוע בעתיד הקרוב.

יחד עם זאת הפעיל האפוטרופוס לנכסי נפקדים את סמכויותיו, והוציא שלושה צוויים: צווי סילוק-יד, צווי-הריסה וצוויים להרחקת חמרי-בנין. רק הסוג השלישי ניתן לביצוע מידי, והדבר נעשה ע"י פקחי העירייה בעזרת המשטרה. פעולה זו הצליחה מאד. החמרים סולקו, כעבור זמן קצר באו הבונים עצמם וביקשו רשות לסלק את יתר החמרים בעצמם. יתר הצוויים של האפוטרופוס כוחם אמנם כנחו פסק-דין של ביהמ"ש, אבל אינם ניתנים לביצוע ישיר אלא באמצעות משרד ההוצל"פ של ביהמ"ש, וזהו תהליך ממושך ולכן עדיין לא הביעו לכלל ביצוע. עמ"פ, לאנשים נשלחו התראות, אבל הדבר הזה אינו נמצא בטיפולה הישיר של העירייה.

שר הפנים:

מנהל הלשכה המחוזית לתכנון בת"א כותב: בשכונת עזרא ג' בוצעה בניה פריאת בשטח בלתי מתוכנן שיעודו חקלאי. צורת הבניה היא של משכנות עוני הנוגדים את כל כללי הבריאות והיציבות.

ענין הבניה הפראית הפך עכשיו למכת-מדינה. ביקשתי להעמיד את השאלה הזאת לדיון דחוף בישיבה הקרובה של הממשלה. המדובר לא רק בתל-אביב. ייתכן שבמחוז הצפון נעשים הדברים המסוכנים ביותר. בונים על בנקט של כבישים עורקיים, בסיבובי-דרך מסוכנים, וגם במקומות שמבחינה בטחונית יש לראות את הדבר בדאגה רבה.

אם המדובר הוא במספר משפחות אומללות - צריך לבדוק כל מקרה לחוד, וגם לבדוק מנין לקחו האנשים מאות לירות לנטיעה מצפת ולהקמת המבנים. עמ"פ, צריך לדון כיצד אפשר לעזור להם. אבל אם חברת הכנסת, כניסוק לאי-פגיעה בהם אומרת ש"במשך שנתיים הרשו לאחריים" - הרי זה איננו נימוק. יש עכשיו 6,000 תיקים כאלה התלויים ועומדים. לא ייתכן שכל אחד מהם ימצא לו חבר כנסת שיגן עליו. אילו היה זה ענין יוצא-מן-הכלל - לא הייתי מתערב בדבר. אבל היות וכרגע מדובר על דבר שהופך לשבירת החוק כולו - הרי אם תדונו בענין בצורה שהעמידה אותו ח"כ וילנסקה, יהיה הדיון למעשה דיון בביטול חוקי הבניה. אילו היה מדובר על מתן סעד לאנשים הנזקקים - הייתי רואה מקום לדון בכך, כי ברור שיש ביניהם כאלה הזקוקים לסעד.

היו"ר י. ריפתיין:

בישיבה הקודמת היתה הצעה לבחור בוועדת-משנה מצומצמת. אני מזכיר את ההצעה.

א. עבאס:

יש לי מספר שאלות. כל הענין הוא תוצאה מדיניות מסויימת של עיריית ת"א בשכונת התקווה ובשכונת עזרא. ואני שואל: כמה דירות וחדרים נוספו במשך 3-4 השנים האחרונות בשכונות אלה ללא רשיון, וכמה מהם נהרסו?

כמה בתיים כאלה נהרסו בשכונת הכולגרים?

כמה חדרים. ובתיים. נבנו בשכונת עזרא במשך השנתיים האחרונות ולא נהרסו? כמה רשימות בניה ניתנו באותו האזור? כי עובדה היא שבמקום זה נבנו אלפי חדרים.

ידוע שהשטח הזה מיועד לפלישה. אך האנשים התחילו לבנות לפני הקטובור, ופקחי העירייה היו באים בכל יום ומוודים, ואיש מהם לא אמר מאומה. הבתיים הללו לא נבנו ביום אחד. מדוע לא עמדה העירייה בפרץ ע"מ למנוע את התקלה? האם נכונה הידיעה שבניית כל יחידה כזאת במסום זה ומשרה למטלה ה-20 יות?

ד. בר-רב-האי:

אני רוצה למחות את צורת השאלות של ח"כ עבאס. הכנסת איננה מוסד לפיקוח על הרשויות המקומיות. את השאלות הללו צריך להפנות לשר הפנים, כי שליחי עיריית ת"א אינם חייבים תשובה לשאלות כאלו מצד ועדת הפנים.

ע. דגבי:

מדוע היכנו בפעולה זו עד שכל העניין נסתיים, עד שהמספחות כבר נכנסו לבתיים?

שר הפנים:

בתי-המשפט עובדים בקצב כזה שמהזמן בו מבקשים צו ועד שמקבלים את התשובה, אפשר לעתים לבנות בית בן יותר מקומה אחת.

ד. הכהן:

אמנם הכנסת העבירה אלינו את העניין, אבל עדיין אין זה פחייב אותנו לטפל בו. את התביעה אנו צריכים להעביר למשרד הפנים, ובכך סיימנו את תפקידנו. יש אלפי מקרים מסוג זה, ואני מציע שלא נדון בדבר אלא נחליט שאנו מעבירים זאת למשרד הפנים לטיפול.

א. וילנסקה:

האם ידוע לנציגי העירייה שהאנשים שעברו למבנים אלה גרו בצפיפות גדולה, הרבה נפשות בחדר אחד, במעברות ספוכות ובשכונות התקווה? לי ידוע שחלק מן המספחות גרו בשכונות התקווה שש נפשות בחדר.

האם ידוע לנציגי העירייה שהמספחות הללו רצו לבוא להסכם בעניין הקרקע בתנאים רגילים שבהם באה העירייה להסכם עם אנשים שונים?

כיצד זה מוסבר הדבר שלאחר חדשים של בניה לא הפריעו הפקחים לבנייה שנמשכה לאור היום? ביקרתי בשכונה וראיתי את הבניינים מבחוץ. בעיני אין הם נראים כמבנים מסוכנים.

נציגי העירייה הזכירו שיש שם מקרים סוציאליים. האם אין זה פותר סברה אחרת שבאילו יש פה ארגון של כנופיה מסויימת?

ח. לנדאו:

נציגי העירייה הזכירו 30 מספחות שנגדם הוגשו משפטים, ואילו פסקי-דין הוצאו לגבי 28 מהם. מה בנוגע לשני המקרים האחרים?

מהו הפצב לגבי האחרים, פרט לאותם 30? האם נבנו עוד בתים במקום זה?

יש נטייה מצד יושבי המעברות להשתכן בסביבות ת"א. האם עשתה העירייה מאמץ לקבל שטחים לפיתוח שבהם אפשר יהיה לספק שיכון זול למיעוטי-היכולת? כי עובדה היא שאלה שבנו את הבתים השיגו את הכסף בדרך כלשהי, ואילו היתה קרקע זולה עומדת לרשותם - היו יכולים לבנות בניינים חוקיים בלי עזרה כספית ציבורית. האם נעשו אפוא מאמצים, או האם יש תכניות כלשהן בכיוון זה? ברור שאין להרשות בניה פרועה ללא רשיון, כי זוהי אנרכיה, בפרט כשהמדובר הוא בשטח מסוכן.

י. כץ:

האם לא נהוג בת"א פיקוח אזורי, כשהעיר מחולקת לאזורים והפיקוח הוא בפרד ומדוייק לגבי כל אזור ואזור?

מר עמיעוז:

המקום היה היה תמיד מועד לפלישות, כי זוהי אדמה שאיננה פרטית, ובמובן זה יש הבדל בין שכונת עזרא ובין שכונות התקווה שבה האדמה היא פרטית ומחולקת למגרשים. בעבר היתה לנו שמירה, ועיריית ת"א היתה נושאת בהוצאותיה ביחד עם רשות הפיתוח. לפני זמן מה הופסקה השמירה הזאת בגלל חוסר תקציב. אבל הבעיה איננה בעיה של שמירה. אני טוען שיש כאן מארגונים. האנשים הבאים מן המעברות אינם בונים את הבתים הללו. הם נכנסים לבתים מוכנים, והבניה מסתיימת במהירות רבה, תוך ימים ספורים. האפשרות היחידה להפסיק את הבניה המאורגנת הזאת היא ע"י הוצלת פ של פסקי-דין. ועובדה היא שלאחר ההוצלת אין עוד בניה, למרות שעכשיו הסרנו את השמירה. ברגע שהאנשים

מר עמיעוז:

המפקחים באים, רואים ובודקים. אין להם כוח פיזי להפסיק את הבניה. הם יכולים רק לבוא לביהמ"ש ולבקש צו-הפסקה וצו-הפסקה צריך להינתן נגד מישהו מסויים, הכתובת צריכה להיות ידועה, ואילו בבניה מסוג זה מסתלק כל אחד ואין יודעים למי לשלוח את הצו, ועד שביהמ"ש מוציא את הצו - הבנין גמור.

לפני זמן מה דנו במשרד הפנים על תיקון לפקודת בנין ערים כדי שתהיה לשומרי הסדר שליטה מוחלטת, כדי שלאנשים לא יהיה כדאי לבנות בלי רשיון. אבל כאן היה מקרה מיוחד, בניה מאורגנת ובמקום מסוכן. "מסוכן", אין הכוונה שהבנין יתמוטט מחר, אלא שהשטח הוא מסוכן ואין זה בנין היכול לעמוד לאורך ימים. הבנין אף מסוכן לבריאות, כי העיריה לא תוכל לספק להם שירותים במקום זה. השטח נמצא על-יד השכונה הצפופה ביותר בעיר, ואי-אפשר להכניס לשם אנשים נוספים.

לדברי ח"כ לנדאו: עיריית ת"א מנסה זה שלוש שנים לקבל קרקע לשיכון אנשי משכנות העוני של ת"א עצמה, ואין אנו מנסים למשוך אנשים נוספים מחוץ לעיר. איננו רוצים שתל-אביב תגדל ללא גבול. יש לנו עבודה מספקת עבור האוכלוסייה שכבר ישנה בעיר. ביקשנו לקנות מספר דונמים מרשות הפיתוח לשם כך, אבל יש קשיים עצומים. אנו מקווים כג' תהיה לנו פעם בתוך ת"א רזרבה לשיכון האנשים שכבר גרים בעיר. כל משפחה חדשה מסבכת את המצב עוד יותר. בקשתנו היא שתצא מכאן התמיכה המוסרית למה שאנו עושים, שלא יהיה ספק בלבנו של אזרח כלשהו לגבי חוק הרשויות המקומיות, שידע כל אחד שגם הוא חוק, כי אחרת מחר גם חוק המדינה לא יהיה חוק.

מר זילבינגר:

לדברי ח"כ וילנסקה בדבר הסכם עם העיריה:- דבר כזה לא בא בחשבון מטעם פשוט: הקרקע אינה שייכת לעיריה אלא לרשות הפיתוח. וגם על רשות הפיתוח מוטלת חובה לשמור על הנכסים הציבוריים הללו בתור בעל הקרקע, ואמנם הם משתפים פעולה בענין זה, אם כי לא תמיד במידה המלאה.

לשאלתו של ח"כ לנדאו בענין מספר המשפטים:- שני משפטים עדיין לא גסתיימו, ועומדים להסתיים בעתיד הקרוב.

מר עמיעוז:

מספר בתים נהרסו עוד לפני שהיו עליהם גבות, ואחרים נהרסו כשרק היסוד היה. כאן היתה הפעולה מהירה יותר.

מר זילבינגר:

אין אנו יכולים לעשות צעד כלשהו בלי אישור מביהמ"ש, ופרוצידורה משפטית מחייבת לפחות מציאת הנאשם, זיהויו, מסירת ההודעה והופעה מצדו בביהמ"ש. כאן יש אפשרויות לאין ספור להתחמקות. לגבי המארגנים:- לפי הידיעות שבידינו כל המבצע הזה אורגן ע"י קבלנים רודפי-בצע שפנו אל תושבי מעברות במקומות שונים. בענין הזה אין העיריה יכולה לספל, אבל היועץ-המשפטי לממשלה כבר פנה למשרה ע"מ שתפתח בחקירה.

י. גרינברג:

לא ניתנה תשובה לשאלה מדוע מטפלים דוקא באלה ולא באלפי אחרים.

מר עמיעוז:

יש כאן שאלה של בעלות. בידי מי נמצא השטח שעליו בונים. נוסף לכך, אם לגבי מישהו לא נעשה הדבר בעבר - אין זה סתיר לאחרים לבנות. ייתכן שמי שלא טיפל בשעתו - היה אז לא בסדר.

מר זילבינגר:

יש לזכור כי במקרה זה בנו האנשים על קרקע לא-להם, על קרקע גזולה פשוטו כמשמעו.

א. עבאס:

שכונת הבולגרים מונה מאות משפחות, ודירותיה הוקמו על אדמת רשות הפיתוח.

ועדת הפנים - 11.2.58

היו"ר י. ריפתין:

אני מציע שנוקש משלושה חברים של הוועדה שישמעו את העו"ד פישלב ויביאו לישיבה הבאה הצעות למסקנות שיונחו על שולחן הכנסת. אני מבקש שאותם חברים לא יביעו שום דעה בפני שום איש.

ד. בר-רב-באיי:

אני מתנגד לוועדת משנה. הדבר יצר תמונה מסולפת, שכאילו קיים משהו במקום שאיננו. עיריית ת"א פועלת בתוקף שיקוליה, ואת האחריות היא חייבת לבחורה היא. נוסף לכך, רוב העניינים הללו כבר עברו את השלב המשפטי. הדקע של הבעיה הוא שפנסים להפעיל לחץ על עיריית ת"א שלא תבצע את צווי-ההריסה שכבר הוצאו. אנו חייבים להשאיר את ההכרעה בידי עיריית ת"א.

את הופעתו של עו"ד פישלב כנציג של אינטרסנטים בפני ועדה של הכנסת אני חושב כמפוקפקת מאד. במקרה זה מוסיף העניין רק בלבול געור שלמעשה בשבילנו נסתיימה הפרשה.

המומנט הסוציאלי אינו נוגע לעיריית ת"א בשטח זה. ידאגו לכך מוסדות הסעד.

ש. פרלשטיין:

אני מסכים לדבריו של ח"כ בר-רב-באיי.

ח. לנדאון:

אני תוסך בהצעת היו"ר. אין הדיון כאן מעכב כל ביצוע מצד העירייה. הכנסת העבירה אלינו את הבעיה, וחובה עלינו להגיש לכנסת מסקנות.

לעצם העניין, אם שמענו צד אחד, חובה עלינו לשמוע גם את הצד השני, לשם ההגינות, גם אם הבעיה ברורה.

אני מציע אפוא שוועדת המשנה לא תציע שום הצעות אלא רק תשמע את הנוגעים בדבר. הוועדה כולה היא שתגיש את המסקנות.

א. וילנסקה:

הכנסת העבירה לוועדה את העניין לדיון, וזה מחייב את הוועדה לדון. שמענו כאן את נציגי העירייה ואת שר הפנים. הדיון בוועדה טרם התקיים, בינתיים נשאלו רק שאלות. צריך לשמוע אפוא גם את הצד השני.

אין כאן הצעה לצרער את חוקי העיר, אלא רק שלא לבצע את צו-ההריסה. עובדה היא שהוזכרו כאן מקרים רבים של בתים שבנו ללא רשיון וכלפיהם לא נהגו ביד חזקה. נוסף לכך, יש שם מקרים סוציאליים רבים. כיוון שהדיון טרם התקיים - אני מציעה שהוועדה תקיים איתנו כפי שהכנסת הטילה עליה, ואני מציעה לשמוע גם את הצד השני. אפשר להתנגד לו, אבל צריך לשפוע אותו ואת נימוקיו. יש מי שחושב שכאן פועלת כנופייה סאורגנת של רודפי-בצע; יש מי שחושב שהיה זה מעשה של אנשים אומללים שעשו מעשה לא נכון - ואני מסכימה שהיה זה מעשה לא נכון. אבל צריך לשמוע אותם.

שר הפנים:

לוועדה לא הועברה בעיית מצבם הסוציאלי של האנשים. הכנסת העבירה לוועדה - אגב, ברוב של קול אחד - את העניין, לאחר דברי אני שאמרת: "לאור כל זה... אין כל יסוד לדון על ההצעה. אם חברי הכנסת יציעו זאת - לא אתנגד להעברת השאלה לוועדה, בתנאי שבוועדה יבדקו את כל הסדרים". לגבי עניין זה האנשים הללו אינם צד. הצד הוא ח"כ וילנסקה שהגישה את ההצעה לכנסת. קורה בוועדות שלאחר ששומעים מהו העניין, מחליטים שלא להיכנס לדיון מריטורי. אבל אני מציע לאפשר לח"כ וילנסקה לדבר כאן בתור צד, ואח"כ לקבל את הצעת ח"כ בר-רב-באיי. אם הצעת זו לא תתקבל - אציע שתחליטו להטיל על היו"ר לשמוע את מי שירצה לשמוע ולמסור את מה שירצה למסור, מבלי לבחור בוועדת משנה.

ש. פרלשטיין:

אני מקבל את הצעת שר הפנים.

ע. דגני:

גם אני.

ועדת הפנים - 11.2.58

י. גרינברג:

אני מתנגד להצעת ח"כ בר-רב-האי. הכנסת היא האינסטנציה הציבורית האחרונה, וטוב עשתה הכנסת שהעבירה את העין לוועדה. ייתכן שאנשים אלה מרומים, וצריך לשמוע אותם, גם אם החלטתנו לאחר מכן תהיה הקיצונית ביותר. אני תומך בהצעה לבחור בוועדת משנה. לא רק ח"כ וילנסקה היא צד בענין; כולנו צד בענין זה.

י. כהן:

הכנסת הטילה את הדיון הזה על הוועדה לא בתור ועדת-חקירה. אין הוועדה יכולה להחליט אם עיריית ת"א נהגה בסדר או לא. הענין שבין עיריית ת"א ובין אזרחיה הוא ענין שבינם לבין עצמם. שמענו הסברים מפורטים מפי נציגי העירייה. אם יש לחברי ועדה מה לומר - הם צריכים לומר זאת פה, ואין צורך להקים ועדת משנה מיוחדת.

ד. הכהן:

לא נכון שהכנסת היא האינסטנציה האחרונה בכל דבר, אלא רק בשטח החוקים. אנו דנים בדבר הנמצא הנתון לביצוע של ביהמ"ש המבצע בענין זה את חוקי הכנסת. כל החלטה להעביר את הענין לוועדת משנה מערערת את סמכויות ביהמ"ש, ואני תומך אפוא בהצעת ח"כ בר-רב-האי, ומציע למכם: הוועדה שמעה את הענין, והגיע למסקנה שלא לדון בו.

הי"ר י. ריפתין:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה לבחור בוועדת משנה.

ה צ ב ע ה

בעד בחירת ועדת משנה - 5
נגד - 5

הי"ר י. ריפתין:

כיוון שהקולות שקולים - לא נבחרה ועדת-משנה, ואשמע אפוא בעצמי את עו"ד פישלב.

ש. פרלשטיין:

אני מתנגד גם לכך.

ח. לנדאן:

אילו היתה הצעה לא לשמוע בכלל אף אחד - הייתי מבין זאת. אבל אם מקבלים עקרונית את ההצעה ששמעים את עו"ד פישלב - מהו ההבדל מי שומע אותו, אם הי"ר או ועדת-משנה?

ש. פרלשטיין:

הצעת ח"כ בר-רב-האי היא באמת הצעה טרחנית-לכת, ואני מציע להעמיד אותה להצבעה ראשונה.

הי"ר י. ריפתין:

הצעתו המנוסחת של ח"כ בר-רב-האי היא: "ועדת הפנים, לאחר ששמעה את הסברותיו של שר הפנים ושל באי-כוח עיריית ת"א בענין הבניה הבלתי-חוקית בשכונת עזרא ב', מוצאת שאין מקום להתערבותה בפעולות המבוצעות ע"י עיריית ת"א."

לעומת זאת יש הצעה שלי האומרת שמבלי לקבוע כרגע יחס להצעת ח"כ בר-רב-האי - יקבל הי"ר את נציגי האנשים ויביא לוועדה דו"ח, ואז יתקיים דיון ותתקבל מסקנה זו או אחרת. מעמיד אפוא להצבעה את שתי ההצעות זו סול זו.

ח. לנדאן:

אני מציע להעמיד להצבעה את השאלה העקרונית אם דנים בבעיה או לא. אם יוחלט שדנים בבעיה, צריך יהיה אח"כ לקבוע באיזו דרך.

הו"חלט: הוועדה מביעה את דעתה שיש לקיים דיון בבעיה.

הי"ר י. ריפתין:

כיוון שכך - מעמיד שנית להצבעה את השאלה באיזה אופן יתקיים הבירור, אם נבחר בוועדת משנה או שהי"ר בעצמו ישמע את האנשים.

הו"חלט: הי"ר ישמע את עו"ד פישלב ויביא את מסקנותיו לוועדה.

ועדת הפנים - 11.2.58

אני מבקש מאד שלא תחלישו את אלה הלוחמים
בעד המסטר והסדר ע"י משאלה לדחיית ההוצאה-

מר עמיעון:

לפועל של פסקי-דין.

אינני יכול לומר מה תהיה המסקנה שתקבל
ועדת הפנים. כלהחברים רואים בעקרון של
בניה מסודרת עקרון חשוב לבניה ולחיינו בארץ.

הינ'ר י. ריפתין:

2. חוק הרשויות המקומיות (הקניית רכוש ציבורי) (המשך)

בשבוע שעבר הגישו לנו היועצים המשפטיים
הצעת נוסח חדש לחוק, בעקבות הדיונים
שהתקיימו בוועדה.

הינ'ר י. ריפתין:

סעיף 1
=====

(קורא את הסעיף). בסעיף זה לא חלו
שינויים, ונחזור לדון בו לאחר שנסיים

הינ'ר י. ריפתין:

את הדיון בסעיפים האחרים.

סעיף 2
=====

בסעיף 2 לפי הנוסח הקודם היו ארבעה
סעיפי-משנה. את הסעיף השלישי - שלגביו
היו רוב הטענות - מחקנו מהנוסח החדש.

שר הפנים:

בסעיף 2(א)(1) אנו מציעים שתי גירסאות,
בהתאם לרוח הדיונים שהיו בוועדה. אחת משתי הגירסאות תתקבל כאן.
גירסא א' שונה לעומת הנוסח הקודם בכך שנמחקו ממנה המלים "חוץ
מפעלי ביקור חקלאיים", שהועברו לסעיף-משנה אחר.

גירסא א' מדברת על ועד, אגודה, אדם
או חבר בני-אדם שמילאו למעשה תפקיד של ועד מקום, ותו לא. גירסא ב'
אומרת: ראשית - אלה שמילאו למעשה בתחום של הרשות המקומית את התפקיד
של רשות מקומית, ושנית - שמילאו לפני הקמתה של רשות מקומית או לפני
הקמת המדינה תפקיד זה.

לפי גירסא א' מודגשים התפקידים של רשות
מקומית, ונאמר "כל תפקיד של רשות מקומית", ללמד שהכוונה היא לא
לספריות, בית-אזרח וכו', בהתאם לרוח הדיונים שהיו כאן. לאחר דיונים
רבים במשרד הגענו לפסקנה שניסוח מדוייק יותר לא ייתכן.

סעיף (2) ו-(3) נשארים כפי שהיו בהצעה
הקודמת, אלא שסעיף (3) הוא זה שהיה קודם סעיף (4) כשסעיף (3) הקודם
נמחק, כפי שהסברתי. אבל כדי להציל משהו מהסעיף שנמחק - העברנו חלק
מהענינים שהיו כלולים בו לסעיף קטן (2) שבסעיף 2(א)(1). כן הוספנו
את המלים בדבר חובתו של שר הפנים למסור הודעה על כוונתו להקנות
נכס כלשהו.

סעיף 3
=====

סעיף זה נשאר בערך כפי שהיה קודם. הוספנו
סעיף (3) המפרט את עניני המים, לפי רוח
הדיונים שהתקיימו כאן. אם רוב המים הולכים לחקלאות - מוצא המפעל
מחשבוני האובייקטים שלגבי הקנייתם אפשר לבוא בתביעה.

שר הפנים:

לישיבה הבאה אני מבקש את חברי הוועדה להכין
את הצעותיהם המנוסחות, כדי שנוכל לגשת

הינ'ר י. ריפתין:

להצבעות.